

**Тарҷуман
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله رب العالمين

Дарси
бисту ҳафтум

**Мавонези шинохт;
Дунёгарой**

Саҳ 83 то 89

Мавонези шинохт; Дунёгарой

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

Чаҳорумин монез аз мавонези шинохт ки устозунал Мансур дар китоби арзишманди худ табиин фармуда, <<Дунёгарой>> аст ки дар ривоёти Исломи тахти унвони <<Хуббул дунё>> муъарифи шуда ва асли ҳамаи хатоҳо шумурда шудааст ва бо ин ҳол, монанди сойири мавонези шинохт дар миёни мардум ривочӣ том дорад. Устозунал Мансур тахти унвони

4. Дунёгарой

(мефармояд:) **Яке дигар аз мавонези шинохт** (ки одамеро аз шинохти ҳақ боз медорад ва дар бораи он ба иштибоҳ меандозад), <<Дунёгарой>> **аст.** (Аммо манзур аз <<Дунёгарой>> чист? Оё манзур аз он, ҳар гуна гаройиш ба чизҳои дунявӣ аст ҳатто агар мавриди ниёзи инсон барои идомаи зиндагӣ бошанд? Устозунал Мансур мутобик бо равияи олимона ва санчидаи худ, пеш аз вуруд ба баҳс, мавзӯи онро табиин ва таъриф мекунад ва мефармояд:) **Манзур аз дунёгарой, авлавият додан** (ва на мутлақи гаройиш) **ба чизҳое аст ки одаме ба иқтизои ғарази** (табиъии) **худ** (яъне кӯшишҳои ношӣ аз ниёзмандиҳои ҷисмонии худ), **барои зиндагии дунё, қатъи назар аз зиндагии охират** (на бо назар ба зиндагии охират), **ба онҳо ниёзманд аст** (чун агар бо назар ба зиндагии охират ба онҳо ниёзманд бошад, авлавият додан ба онҳо дунёгарой шумурда намешавад) **ва фикдони онҳо, лузуман** (яъне қатъан ва заруратан на ба таври мавридӣ ва иттифоқӣ) **ба зиндагии охират зиёне намерасонад** (тавзеҳ онки аввалан дунёгарой ба маънои авлавият додан ба дунё нисбат ба охират аст на ба маънои истифода аз дунё ё ҳатто дӯст доштани он; Лизо мумкин аст ки касе сарватманд бошад вале дунёгаро набошад; Ба ин маъно ки агар лозим шуд ҳамаи сарвати худро барои охират бидиҳад ва сониян дунёгарой авлавият додан ба чизҳое маҳсуб мешавад ки доштан ё надоштани онҳо таъсири қатъӣ бар рӯи охирати инсон надорад); **Монанди чизҳое ки Худованд дар китоби худ ном бурда ва фармудааст:** رَزَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

Мавонегӣ шинохт; Дунёгарой

«**Дӯстии дилбастагӣҳо аз занон ва писарон ва сарватҳои анбошта аз тилло ва нукра ва асбҳои қиматӣ ва ҷаҳорпоён ва кишт, барои мардум орошта шудааст; Ин бархурдории зиндагии дунёст**»! (Бо таваҷҷуҳ ба инки агар касе зан ва фарзанд ва тилло ва нукра ва асби қиматӣ ва ҷаҳорпоён ва замини зироӣ надошта бошад, лузуман зиндагии охиратро аз даст намедихад. Ҳар чанд мумкин аст ки касе ба сабаби факри моддӣ ба гуноҳ биафтад, вале ин ки натиҷаи қатъӣ ва иҷтинобнопазир нест; Чунонки фақироне ҳастанд ки ба сабаби факри худ муртакиби гуноҳ намешаванд. Бинобарин, метавон ин қабил чизхоро аз дунё ба шумор овард ва авлабият додан ба онҳоро дунёгарой донист. Аммо чаро дунёгарой мазмун аст?) **Рӯшан аст ки зиндагии инсон, бинобар ончи аз ақл** (яъне адиллаи ақлии вучуди маъод ки дар мабҳаси «Табаъияти Худованд дар ихбори Ё» матраҳ мефармояд) **ва шаръ** (яъне адиллаи вучуди маъод дар Қуръон ва суннат) **маълум аст, маҳдуд ба зиндагии дунё нест** (ба ин маъно ки бо марғ махтума намешавад); **Балки зиндагии дунё, муқаддаме** (яъне пешдаромаде) **бар зиндагии охирад аст** (ин ҷанбаи мусбати зиндагии дунёст; Бо таваҷҷуҳ ба инки метавон дар он барои зиндагии охират тадбир кард ва омода шуд), **балки зиндагии охират нисбат ба зиндагии дунё, асл** (ба маънои зиндагии ҳақиқӣ) **нисбат ба бадал** (ба маънои зиндагии маҷозӣ ва зоҳирӣ) **шумурда мешавад** (ин ҷанбаи манфии зиндагии дунёст; Бо таваҷҷуҳ ба инки саргарм кунанда, фиребдиханда ва боз доранда аз таваҷҷуҳи кофӣ ба зиндагии охират аст ва бар ҷанбаи мусбати он ғалаба дорад ва ба ҳамин далил, аз таъбири «Муқаддама» ба таъбири «Бадал» удул фармуд.); **Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَمَا لَهُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾¹** **«Ва ин зиндагии дунё ҷуз саргармӣ ва бозичае нест ва саройи охират бегумон ҳамон зиндагонӣ аст агар бидонанд»** **Ва фармудааст: ﴿يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾³** **«Эй қавм! Ҷуз ин нест ки зиндагии дунё як бархурдоре аст ва он охират аст ки саройи мондагоре аст»**! (Аз инчо доништа мешавад ки таъбири устозунал Мансур дар бораи дунё мунтабиқ бар таъбири Қуръон аст; Чароки Қуръон низ зиндагии дунёро нисбат ба охират, бозӣ нисбат ба ҷиддӣ шумурдааст.) **Албатта** (ҳамон тавр ки ошкор шуд) **дӯст**

1. Оли Имрон/ 14.

2. Анкабут/ 64.

3. Ғофир/ 39.

Мавонези шинохт; Дунёгарой

доштани чизҳое ки барои зиндагии дунё зарурат доранд (монанди зан ва фарзанд ва дорой), **табиъи** (яъне муктазои табиъати инсон) **аст ва** (лузуман) **бад шумурда намешавад, вале дӯст доштани онҳо беш аз чизҳое ки барои зиндагии охират зарурат доранд, табиъӣ нест** (яъне бар хилофи табиъати инсон аст; Чун табиъати ӯ чизи боқиро бештар аз чизи фанӣ дӯст медорад) **ва** (ақлан) **бад шумурда мешаванд; Чароки ақл, зиндагии абадиро бар зиндагии муваққат тарҷеҳ медиҳад ва савоб ё иқоби бештарро бар савоб ё иқоби камтар муқаддам** (яъне муҳимтар) **мешуморад. Бинобарин, дӯст доштани зиндагии дунё, (ба зоти худ) бад нест; Балки авлавият додан ба он дар баробари зиндагии охират** (ба ин маъно ки дунёро асл қарор бидиҳем ва бештарин талош ва дағдағ ва нигарониро сарфи он бикунем), **бад аст ва ин ҳамон дунёгарой аст ки аз мавонези шинохт, шумурда мешавад; Чунонки Худованд (дунёгароиро ҳамин тавр таъриф карда ва) фармудааст:** **﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾**¹; **<<Балки зиндагии дунёро тарҷиҳ медиҳед; Дар ҳоле ки охират бештар ва боқитар аст>> Ва фармудааст:** **﴿كَذَٰلِكَ نَبْلُو الْمُجْتَبُونَ الْعَاجِلَةَ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾**²; **<<Ҳаргиз; Балки дунёро дӯст медоред ва охиратро волегузоред>> Ва фармудааст:** **﴿إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا﴾**³; **<<Ҳроина инон дунёро дӯст медоранд ва рӯзӣ гаронро пушти сари худ волегузоранд>> Ва фармудааст:** **﴿أَرْضَيْتُمْ﴾** **<<Оё ба зиндагии дунё аз охират ризоят ёфтаед?! Дар ҳоле ки зиндагии дунё дар баробари охират, ҷуз андаке нест!>>.** (Аз инҷо дониста мешавад ки дунёгарой мазмум, авлавият додан ба дунё ва фаромӯш кардани охират аст. Аммо суъоли бисёр муҳим он аст ки маншаъи ин дунёгароии мазмум чист? Ба иборати дигар, чи чизе боъиси пайдоиш ва афзойиши дунёгароии мазмум дар мардум мешавад? Устозунал Мансур дар посух ба ин суъол таҳти унвони)

[Маншаъи дунёгарой]

(мефармояд:) **Рӯшан аст ки маншаи ин дунёгарой, адами имон** (яъне бовари қалбӣ) **ба зиндагии охират аст; Чароки инсон қодир нест чизеро ки барои ӯ яқинӣ аст** (яъне зиндагии дунё; Бо таваҷҷуҳ ба инки барои ӯ ғайбӣ ва маҳсус аст), **фидои чизе қунад ки барои ӯ**

1 . Аъло/ 16 ва 17.

2 . Қиёмат/ 20 ва 21.

3 . Инсон/ 27.

4 . Тавба/ 38.

Мавонегӣи шинохт; Дунёгарой

яқинӣ нест (яъне зиндагии охират; Бо таваҷҷуҳ ба инки барои ӯ ғайбӣ ва махсус нест ва ба таъбири Куръон <<Ғайб>> махсуб мешавад). **Аз ин рӯ, бештарин дунёгарой, дар миёни касоне дида мешавад ки зиндагии охиратро инкор мекунанд ва мӯътақиданд ки инсон бо марг, нест ва нобуд мешавад** (монанди моддагароён ва мункирони вучуди Худо ва ба ҳамин далил мегӯянд ки аз зиндагии дунё ҳаддиаксари истифодаи мумкинро бикунед ва лаззат бибаред ва шахват биронед ва шод бошед ва ғусса нахуред ки дунё чанд рӯз аст ва бо марг аз байн меравид! Ин рӯйкард дақиқан рӯйкарди дунёгароён аст ки имрӯз бештар аз ҳар чои дигар дар миёни кофирони ғарбӣ намуд дорад ва ин дар ҳоле аст ки бештарин имконоти дунё низ дар миёни ҳамонҳо дида мешавад ва ин аз назари устозунал Мансур иттифоқӣ нест. Балки комилан муртабит ва маънодор аст. Яъне сатҳи дунёгарой ва сатҳи имконоти дунё дар миёни кофирони ғарбӣ бо ҳам мулозима дорад. Эшон мефармояд:). **Бо ин васф, метавон гуфт: Пешрафтҳои модии кофирон баъд аз инқилоби (санъатӣ дар) Аврупо, беш аз онки ҳосили дониш ва кӯшиши бештари онон (нисбат ба мусалмонон) бошад** (агарчи дониш ва кӯшиши онон ҳам муъассир буда), **ношӣ аз пушт кардани онон ба маънавият ва фаромӯш кардани зиндагии охират будааст** (яъне омили аслии раванки моддиёт дар миёни кофирони ғарбӣ, авлавият додан ба он дар муқоиса бо маънавият будааст); **Чароки онон ба дунболи хастагии (зеҳнӣ ва рӯҳӣ) аз ҳазор сол ақлситезии калисо** (яъне аз соли 400 то соли 1400 милодӣ ки калисо замоми ҳамаи умӯри сиёсӣ, иқтисодӣ ва фарҳангии Аврупо дар даст дошт ва бо ниҳояти ҷумуд ва ақлгурезӣ ҳукумат кард), **тасмим ба ҷудойӣ аз дин** (яъне сиқулор кардани ҷомеа дар ҳавзаӣ сиёсат ва иқтисод) **гирифтанд ва** (ба мурури замон дар тӯли чанд қарн,) **низомӣ (иҷтимоӣ) орӣ аз эътиқоди ба ғайб** (яъне мовароъул табиъа) **ро** (аз ҳайси назарӣ) **тарроҳӣ ва** (аз ҳайси илмӣ) **эҷод намуданд ки** (пас аз чанд қарн) **ҳамчунон устувор ва фазоянда** (яъне рӯ ба рушд), **ба ҳаёти худ идома медиҳад. Нақши ин низоми ҷадиди модагаро ки бар саросари ҷаҳон соя андохта** (яъне ҳамаи кишварҳоро кам ё беш таҳти нуфуз ва сайтараи худ қарор дода ва ба ҳамин эътибор гоҳе назми ҷадиди ҷаҳонӣ номида шуда), **дар густариш ва ниҳодинагии дунёгарой** (яъне шеваъ ва русуҳи он дар зеҳнҳои мардум), **бисёр рӯшан** (яъне махсус) **ва барҷаста** (яъне муҳим ва муъассир) **аст; Чароки ин низоми илҳодӣ** (яъне мункири Худо ва илми ғайб), **дар тӯли ду қарни**

Мавонези шинохт; Дунёгарой

гузашта (яъне баъд аз инқилоби санъатии Аврупо дар авохири қарни ҳаҷдахум ва авоили қарни нуздаҳум), **бо баҳрагирӣ аз абзорҳои ҷадиди таблиғотӣ** (монанди радио, тиливизиун, моҳвора ва интернет ки ҳамагӣ тавассути кофирони ғарбӣ барои ҳадамот ва аҳдофи илҳодии онҳо тавлид шуданд) **ва эҷоди ҷарҳаи ғайри табиӣ** (яъне таҳмилӣ, сохтагӣ ва ғайри воқеӣ) **аз арза ва тақозо** (яъне тавлид ва масраф, бо таваҷҷуҳ ба инки тақозои падида омада мубтанӣ бар ниёзҳои табиӣ ва ҳақиқии мардум набуда, балки бештар ношӣ аз боло рафтани сатҳи матолиботи онҳо дар асари таблиғоти сардамдорони низомии ҷадид барои расиданашон ба суди бештар буда), **дунёгароиро ба фарҳанги расмӣ** (яъне меъёр) **ва умумии ҷаҳон, табила кардааст; То ҷойе ки ҳатто кишварҳои Исломи** (яъне кишварҳои ки аксарияти мардум дар онҳо мусалмон ҳастанд) **аз шумули он дар амон намондаанд ва бештари мусалмонон** (яъне аксарияти мутлақи онон), **таҳти сайтарай он, охиратгароии Исломиро аз даст додаанд; Зеро ҷунонки машҳуд** (яъне қобили мушоҳида аз тариқи истиқроъ) **аст, имрӯза авлавияти фардӣ ва иҷтимоӣ бештари мусалмонон** (дар зиндагӣ), **таъмини майишат ва рифои моддӣ аст** (ҷунонки ҳамаи мо ин воқеъиятро кам ё беш мушоҳида мекунем), **дар ҳоле ки авлавияти фардӣ ва иҷтимоӣ дар Ислом** (он тавр ки дар Қуръон ва суннат омада), **таъмини охират ва ормонҳои Исломи** (монанди ҳусули ризои Аллоҳ ва таҳаққуқи қамоли ахлоқӣ ва иқомаи адолат дар дунё) **аст ки албатта ҳар гоҳ таъмин шавад, майишат ва рифои моддӣ низ ба наҳви муносиб ва одилона** (на ба наҳви исрофгарона ва истиқборӣ), **таъмин хоҳад шуд** (вале мутаъассифона мушоҳида мекунем ки бештари мусалмонон, монанди мункирони вучуди охират, дунёро авлавияти худ қарор додаанд ва ин бо таваҷҷуҳ ба асароте ки бар рӯй шинохти онҳо аз ҳақ дорад, таъбан вайронгариро ба ҳамроҳ доштааст. Устозунал Мансур дар табиини).

[Табаъоти дунёгарой]

(ба нуктаи бисёр муҳимме ишора мекунад ва мефармояд:) **Ин як воқеъияти муҳим аст ки бар ҳилофи зехнияи ройиҷ** (мардум ки мепиндоранд ҳар ҷи бештар дар пайи дунё бидаванд, бештар ба он даст хоҳанд ёфт), **паёмади дунёгарой, бехбуди вазъияти дунё нест** (яъне дунёгароии бештар, дунёи бехтарро барои мо эҷод намекунад); **Чароки дунёгарой, пушт кардан ба охират аст** (бо таваҷҷуҳ ба инки ба маънои

Мавонегӣи шинохт; Дунёгарой

авламият додан ба дунёст ва ин чуз бо пушт кардан ба охират мумкин нест) **ва пушт кардан ба охират, пушт кардан ба адолат ва арзишҳои ахлоқӣ аст** (чун адолат ва арзишҳои ахлоқӣ аз лавозими охиратгарой аст ва бидуни имон ба зиндагии баъд аз марг, маъно надорад. Албатта барҳӣ мулҳидон кӯшиш кардаанд ки як ахлоқи ғайри Илоҳиро таъриф кунанд ва илтизом ба усули ахлоқиро бениёз аз имон ба охират ҷилва диҳанд, вале воқеият он аст ки чунин ахлоқ ва илтизومه ҳатто агар мумкин бошад, аҳмакона аст; Чароки аз як сӯ замонате барои иҷро надорад ва аз сӯи дигар тувҷиҳпазир нест; Бо тавачҷух ба инки шумо наметавонед фарзанди худ ё ҷомеаи худро қонеъ кунед ки рост бигӯяд ҳатто агар ба зиёнаш бошад, дар ҳоле ки ба ӯ гуфтаед зиндагии ӯ маҳдуд ба ҳамин дунёст ва подоше барои ҳубӣ ва кайфаре барои бадӣ вучуд надорад. Ин тавсияи шумо аз назари як мункари Худо ва зиндагии баъд аз марг, масхара аст ва танҳо ҳамоқати шуморо нишон медиҳад; Чароки ростгӯӣ дар бисёри аз мавоқеъ бар ҳилофи манофеъи дунёст ва бо ин васф, ҳеҷ гуна тувҷиҳе дар назари ӯ надорад. Лизо шумо мебинед ки дар фарҳанги дунёгароеӣ, ростгӯӣ нишонаи ҳамоқат ва дурӯғгӯӣ нишонаи зиракӣ аст ва ин натиҷаи табиъии дунёгарой маҳсуб мешавад. Аз ин рӯ, устозунал Мансур мефармояд ки дунёгарой, пушт кардан ба охират аст ва пушт кардан ба охират, пушт кардан ба адолат ва арзишҳои ахлоқӣ аст) **ва ин натавонӣ** (дар дарозмуддат ва дар як бароянди кулӣ) **ба беҳбудӣ ваъзияти дунё намеанҷомад ки дар муъодилаи маъқул** (монанди ду кафи тарозу), **ба афзоиши шикафи табақоти** (миёни табақоти ҷомеа ва ҷаҳон) **ва дар натиҷа ҷанг** (миёни ин табақот) **мунҷар мешавад** (бубинед нигариши ин олими бузург ба ин қазия чи андоза амиқ аст! Инсофан ин бузургвор ҳангоме ки дар бораи ақоиди Исломи сухан мегӯяд мепиндорӣ ки як мутақаллим аст ва ҳангоме ки дар бораи аҳкоми Исломи сухан мегӯяд мепиндорӣ ки як фақиҳ аст ва ҳангоме ки дар бораи маъонӣ ва далолати Куръон сухан мегӯяд мепиндорӣ ки як муфасссир аст ва ҳангоме ки дар бораи ҷанг ва чуни ривоёт сухан мегӯяд мепиндорӣ ки як муҳаддис аст ва ҳангоме ки дар бораи осебҳои иҷтимоӣ сухан мегӯяд мепиндорӣ ки як ҷомеашинос аст ва ҳангоме ки дар бораи амрози руҳӣ ва равонии мардум сухан мегӯяд мепиндорӣ ки як равоншинос аст ва ҳангоме ки дар бораи торихи Ислом ва ҳаводиси адвори гузашта сухан мегӯяд мепиндорӣ ки як муваррих аст ва ҳангоме ки дар бораи авзои ҷорӣ ҷаҳони Ислом ва маъодилоти пинҳон ва ошкори душманони Ислом

Мавонези шинохт; Дунёгарой

сухан мегӯяд мепиндорӣ ки як сиёсатмадор аст ва ҳангоме ки дар бораи адёни дигар ва инҳирофоти яҳудиён ва масеиён сухан мегӯяд мепиндори ки як адёншинос аст ва ҳулоса шахсиятӣ чомеъул атроф аст ки ҳамаи улум ва маъорифи лозим барои ҳидоятро ба фазли Худованд гирд оварда ва ин китоб, маҳсули ин чомъияти илмӣ ва маърифатӣ беназир аст. Ба ҳар ҳол, эшон дунёгароиро мучиби афзоиши шикофи табакотӣ дар ҷаҳон ва хатари вуқӯи ҷанг медонад ва мефармояд:); **Дар ҳоле ки ҷанг, ба танҳой қодир аст ҳамаи дастовардҳои дунёиро** (ки дар тӯли муддатҳо дунёгарой ба даст омадааст) **ба нобудӣ бикашонад** (чунонки намунаи онро имрӯз дар Сурия ва Ироқ ва Афғонистон ва ҳар ҷои дигаре ки ҷанг аст мебинем ки читавр зерсохтҳо нобуд мешаванд ва имконот аз байн мераванд ва шаҳрҳои обод ба махруба табдил мешаванд). **Аз ин рӯ, машҳуд аст ки дунёгароии ҷадид** (бо инки зоҳири дунёро бештар аз ҳар давраи дигаре дар ториhi башар ороиш карда), **натавонистааст мушкилоти дунёиро бартараф кунад; Ҷароки ҳар ҷанд зиндагӣ дунёро** (дар ҷаҳорҷӯби низоми сармоядорӣ) **барои ақаллияте аз мардум** (ки сармоядорон ҳастанд), **осон сохта, барои аксарияти онон** (ки неруӣ кор ва дар хидмати сармоядорон ҳастанд), **ба мусибатӣ ғайри қобили таҳаммул табдил намудааст** (мефармояд <<Ғайри қобили таҳаммул>> бо таваҷҷуҳ ба инки онҳоро ба иртиқоби ҷароғими мухталиф водор карда ва иртиқоби ҷароғими мухталиф нишонаи адами таҳаммули ин мусибат аст); **Ҳамчунонки бинобар оморҳои расмӣ** (яъне мӯътабар ва мавриди таъйиди аҳли фан), **нимӣ аз сарвати ҷаҳон, дар ихтиёри як садуми сокинони он қарор гирифта** (ки табъизӣ фоҳиш ва бераҳмона) **аст ва дар ҳар дақиқа** (ба таври мутаваҷҷуъ) **дах кӯдак дар ҷаҳон, аз гуруснагӣ** (яъне адами дастрасӣ ба ғазой кофӣ ё солим) **мемиранд** (дар ҳоле ки шикамҳои мустақбирин ҳар рӯз бузургтар ва гарданхошон ҳар рӯз фарбеҳтар мешавад! Инно Лиллоҳа ва инно Илайҳи рочиъун! Шоиста аст ки мусалмон аз ғуссаи ин фоҷиъаҳ диқ кунад ва бимирад!) **ва ин хабари Худованд аст ки фармудааст:** ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾;¹ **<<Ва ҳар кас аз ёди Ман рӯй бигирад, барои ӯ маъишати танге хоҳад буд>>!** (Бинобарин, Худованд пушт кардан ба ёди Худо сабаби тангии маъишат дар дунё медонад ва ин акси таваҳҳуми дунёгароён аст.)

(Бо таваҷҷуҳ ба ин тавзиҳот) **Шакке нест ки дунёгарой, паёмадҳои**

1 . Тоҳо/ 124.

Мавонеси шинохт; Дунёгарой

мусибатборе (монанди заволи маънавият ва ахлоқ ва ба таъби он ихтилол дар маъишат ва зиндагии дунё) **дорад, вале ба таври хатм, муҳимтарин паёмади он** (бо таваҷҷуҳ ба мабной будани ин паёмад), **коҳиши тавони дунёгароен барои шинохти ҳақ аст; Чароки аз як сӯ, мойи иштиғоли онон ба корҳои дунявӣ** (барои таҳсили дунёи бештар) **ва таъбан боз мондан аз таҳсили илм мешавад** (ва ин ҳамон балой омме аст ки аксарияти мутлақи мусалмононро дар ҷаҳл ба динашон фурӯ бурда ва узри бадтар аз гуноҳи онон барои тақлид шудааст; Зеро онҳо бо ин узр ба таҳсили илм намердозанд ки аз таҳсили дунё боз мемонанд ва манзурашон аз таҳсили дунё, ирзои хирс ва тамаъашон аст; Вагарна Худованд мутакаффили рӯзии онҳо шудааст ва таҳсили илм, онҳоро аз рӯзияшон маҳрум намекунад, вале инҳо меҳоханд ҳар чӣ бештар бихуранд ва гумон мекунанд ки ин барои онҳо узр маҳсуб мешавад! Лизо вақте мегӯй ки иҷтиҳод дар дин ба маънои таҳқиқ дар бораи ақоид ва аҳкоми он бар ҳамаи мардум воҷиб аст, иддаи ҷоҳил ба фарёд меоянд ки магар ҳамаи мардум бекоранд ки ин корро анҷом диҳанд?! Гӯё касоне ки ба таҳсили илм мепардозанд бекоранд ва аз рӯй бекорӣ ин корро анҷом медиҳанд! Ин идда бо қиёфаҳои ваҳшатзада чунонки гӯй ба сӯй марг даъват шудаанд, фарёд мекашанд ки магар ҳамаи мардум метавонанд дини худро бишиносанд?! Хуб маълум аст ки наметавонанд, магар инки микдоре аз хирс ва тамаъи худ барои дунё кам кунанд ва микдоре барои шинохти динашон ҳам вақт бигзоранд ва ин корро ҳам мисли бисёрӣ аз корҳои дигар зарурӣ бидонанд! Ҳар як аз онҳоро мебинӣ ки соъатҳо вақти худро сарфи бозӣ ва ваҳтгузарони мекунад, вале ба ӯ бигӯй ки соъатеро ҳам сарфи шинохти дин кун, мегӯяд магар ман бекорам?! Дар ҳоле ки илм ба дин шарифтарин улум аст ва аз ҳар илми дигаре муҳимтар ва заруритар аст ва касе ки онро таҳсил накардааст ҳақ надорад ба таҳсили улуми дигар бипардозад; Чароки таҳсили он бар таҳсили улуми дигар муқаддам аст. Бо таваҷҷуҳ ба инки яке аз авомили нокоромадӣ улуми дигар ва иштибоҳот ва ишқолоти онҳо, таҳсили онҳо тавассути касоне аст ки илми динро фаро нагирифтаанд ва аз ин рӯ, бар ҳилофи омӯзаҳои он ҳаракат мекунанд. Ба унвони мисол, илми иқтисод вақте бидуни ошноӣ бо омӯзаҳои иқтисодии Исломи таҳсил мешавад, ба натоиҷи ғалате меанҷомад ва мафосидеро барои ҷомеа ба дунбол меоварад; Ё илми тиб ё равоншиносӣ вақте бидуни ошноӣ бо омӯзаҳои Исломи дар бораи ҷисм ва руҳи инсон таҳсил мешавад ноқис аст ва мумкин аст

Мавонеси шинохт; Дунёгарой

иштибоҳот ва камбудихои фаровоне дошта бошад. Лизо барои як мусалмон, илми ба дин бар сойири улум мукаддам аст ва мабной сойири улум махсуб мешавад, вале ҳар чи устозунал Мансур ин воқеиятро барои ин мусалмонҳои қачфаҳм тувзиҳ медиҳад дар сарашон намеравад! Аз баски ба танбалӣ одат кардаанд ва аз илм гурезон ҳастанд ва шайтони инсӣ дар тӯли чанд қарни гузашта дар ғӯшашон хондаанд ва дар чашмашон зиннат додаанд ки тақлид барои шумо кофӣ аст ва ниёзе ба заҳмат нест! Илми ба дин барои мулло аст! Шуморо чи ба илми дин?! Шумо биравед дунболи пул ва дунболи зан ва дунболи зиндагии дунё ва илми ба динро барои мулло бигзоред ва дар иваз, баҳше аз даромади худро ба ӯ бидиҳед! Ҳоло касе нест ки ба ин ҷохилҳо бигӯяд: Оё ин мулло дар қабр ба ҳамрои шумо мемонад то ҷавоби Накир ва Мункарро бидиҳад?! Агар масалан фатвое ки дода аст нодуруст баромад ва онҳо геребони шуморо гирифтанд, оё ӯ меояд ки геребони шуморо аз дасти онҳо озод кунад ва бигӯяд манро бигиред; Чароки инҳо ба фатвои ман никоҳи нодуруст ва қатли нодуруст карданд ва забҳи нодуруст карданд?! На ба Худо қасам, балки агар онҳо ҳам бошад мегурезад ва мегӯянд ба ман чи рабте дорад?! Худашон оқил ва болиғ буданд ва метавонистанд таҳқиқ кунанд! Магар ман маҷбурашон кардам ки аз ман тақлид кунанд?! Ин тавр оқибати муқаллидҳо хусрон мешавад! Лизо устозунал Мансур яке аз муҳимтарин аҳдофи худро мубориза бо тақлид ва даъват ба таҳқиқ қарор додааст ва ба хоҳири ҳақоратҳое ҳам ки аз ин ҷамоъати «كالأنعام بل هم أضلّ» мешунавад ва маломатҳое ҳам ки мешавад, даст аз ин ҳадафи муқаддаси худ бар намедорад. Дар инҷо ҳам мефармояд муҳимтарин паёмади дунёгарой, машғул кардани дунёгароён ба зиндагии дунё ва боз доштани онҳо аз таҳсили илм аст) **ва аз сӯй дигар, боъиси нигаронӣ бобати заволи доштаҳои дунявӣ дар сурати шинохти ҳақ ва пайравӣ аз он мешавад ки табъан аз шинохти ҳақ ва пайравӣ аз он, боз медорад** (ва ин дувумин паёмади бисёр муҳимми дунёгарой аст); **Зеро дунёгароён, хангоме ки чизӣ лозим барои зиндагии дунё** (монанди ҳифзи сарват ва қудрат ва эътибор), **ба иқтизoi таъорузи дунё ва охира** (ки аз тазодди фонӣ ва боқӣ ё бадал ва асл нашъат мегирад), **бо чизӣ лозим барои зиндагии охира** (монанди таҳқиқ ва ҳичрат ва ҷиход), **таъоруз меёбад, таҳсили он** (чизи дунявӣ) **ро бар таҳсили дигарӣ** (ки охира аст) **тарҷеҳ медиҳанд ва ин бар шинохти онҳо аз ҳақ, таъсир мегузорад; Чунонки Худованд фармудааст:** **﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اشْتَبَهُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾**

Мавонези шинохт; Дунёгарой

﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾¹ <<Он ба ин сабаб буд ки онон зиндагии дунёро аз охират дўстгар доштанд ва Худованд гурӯҳи кофиронро ҳидоят намекунад>>! (Инки Худованд баъд аз зикри дунёгароии онҳо фармудааст: <<Худованд гурӯҳи кофиронро ҳидоят намекунад>>, ишорае ба монез будани дунёгарой барои шинохти ҳақ аст; Ба ин маъно ки онон дунёро бар охират тарҷеҳ медиҳанд ва ҳамин сабаби адами ҳидояти онон ба ҳақ мешавад.) **Ба баёни дигар, авлавият додан ба зиндагии дунё, ҳангоме ки шинохти ҳақ, мусталзими аз даст додани чизе дар зиндагии дунёст** (ба ин тартиб ки агар одаме ҳаққро бишиносад ва бипазирад, сарват ӯ қудрат ӯ эҳтироми худро назди мардум аз даст медиҳад), **одамеро аз шинохти ҳақ боз медорад ва ба инкори он вомедорад** (ва ин чизи бисёр шойеъӣ аст; Чунонки намунаи онро дар робита бо даъвати устозунал Мансур мебинем ки иддае аз қудратмандон ва сарватмандон ва олимони мусалмон, сирфан бо ангезаи ҳифзи қудрат ва сарват ва эҳтироми худ дар миёни мардум, ба он бе эътиноӣ мекунанд ва аз он рӯй мегиранд; Чунонки бародаре барои ман накл кард ки яке аз ин шахсиятҳои аҳли илм аз тариқи касе барои ман пайғом фиристод ки ман шуморо бубинам! Ман ҳам фардоӣ он рӯз рафтам ба маҷлиси дарси ӯ ва дидам ки атрофаш мардуми зиёд аст ва ҳар касе аз як тараф суъоле меурсад ва ӯ дуруст ва ғалат ҷавоб медиҳад ва мардум ҳам хеле ба ӯ эҳтиром мекунанд ва баъзан дасти ӯро мебусанд! Ин ҳолатро ки дидам бо худам гуфтам бисёр саҳт аст барои чунин касе ки сарашро дар баробари ҳақ фуруд оварад! Дар ин ҳангом ӯ ба ман гуфт ки ҳоло муносиби сўҳбат нест ва шумо фалон вақт биёйед! Ман ҳам рафтам ва ҳамон вақте ки гуфта буд баргаштам, вале боз ҳам касоне назди ӯ буданд ки монез мешуданд ӯ ҳарфашро ба ман бигӯяд! Лизо бори дигар аз ман хост ки биравам ва вақти дигаре биёям! Ман ҳам муҳолифате накардам ва вақти дигаре омадам, вале боз ҳам касе назди ӯ ҳозир буд! Бо ин ҳол, вақте манро дид гӯё шарманда шуд ва ба он кас гуфт ки ман бо ин шахс кор дорам ва шумо биравед! ӯ ҳам рафт ва маҷлис хилват шуд. Дар ин вақт ӯ ба ман гуфт: Ман китоби ин бузургворро дидаам ва китоби хубе аст! Гуфтам: Китоби хубе аст чи маъно дорад?! Гуфт: Тамоман ҳаққро гуфтааст! Гуфтам: Агар ин тавр аст эълон кунед то касоне ки пайрави шумо ҳастанд ба он рӯй оваранд ва ҳаққро бишиносанд! Гуфт: Ин

1. Наҳл/ 107.

Мавонези шинохт; Дунёгарой

таваккуъро аз ман надошта бошаед! Ҳамин андоза ки китобро хондам ва ба шумо гуфтам ки китоби хубе аст кофӣ аст! Гуфтам: Эй бандаи Худо! Ин чи фармоише аст ки мефармойед?! Магар мо мондаи назари шумо будем ки бифармойед китоби хубе аст ё китоби баде аст?! Барои мо маълум аст ки ин китоби хубе аст ва ниёзе ба назари шумо надорем! Шумо бояд мардумро аз ин китоб огоҳ кунед то ҳақиқати динашонро биёмӯзанд! Гуфт: Ман агар имрӯз ин ҳарфро бизанам, шумо фардо манро инчо намебинед! Ин ҳукумати ҷаббор як василаи бузург ба ман мечаспонад ва мегӯяд дирӯз ӯро бо чанд кило тарёк ё бо чанд то зан дар фалон ҷо гирифтем ва дастгир кардем! Инҳо било фосила обурӯи манро мебаранд ва ин дарс ва минбарро ҳам аз ман мегиранд! Гуфтам: Шояд ин тавр бошад, вале ҷавоби Худо ва Расулро дар рӯзи қиёмат чи медиҳед?! Гуфт: Худо ва Расул ҳам ин шоъ Аллоҳ узрамро мепазиранд; Чун аз мо синне гузаштааст ва тоқати зиндон ва беобурӯи надорем! Шумо ки ҷавон ҳастед ин шахсро ёрӣ кунед ва нагзоред ки даъваташ зойеъ шавад! Ин ҳолат дар бисёрӣ аз олимони мусалмон вучуд дорад ва иллати сукути онҳо дар баробари ин даъвати Исломи шумурда мешавад. Бархӣ сарватмандон ки касб ва корашон таътил шуда ва бархӣ қудратмандон ҳам метарсанд ки мақом ва мавқеъияти худро аз даст бидиҳанд, дар ҳоле ки аз даст додани бихишт ва гирифтор шудан ба оташи дӯзах бисёр муҳимтар аст! Ба ҳамин далил аст ки устозунал Мансур мефармояд: Авлавият додан ба зиндагии дунё, ғангоме ки шинохти ҳақ, мусталзими аз даст додани чизе дар зиндагии дунёст, одамеро аз шинохти ҳақ боз медорад ва ба инкори он вомедорад); **Чароки ҳақ, ба муқтазои камоли худ (дар зоташ) ва нуқсони одамӣ (дар илм ва амалаш), ғолибан бар хилофи амёли одамӣ зухур мекунад, ба наҳве ки қабули он, доштаҳои дунявии ӯро (монанди сарват ва қудрат ва эътиборашро) ба хатар меандозад ва ин омили боздоранда барои қабули он аст (яъне гоҳ монези шинохти ҳақ аз ҳайси назарӣ ва гоҳ монези илтизом ба он аз ҳайси амалӣ мешавад); Чунонки Худованд фармудааст:** **﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾**¹ **<<Бигӯ агар падаронатон ва писаронатон ва бародаронатон ва ҳамсаронатон ва хешовандонатон ва амволе ки гирд овардаед ва тичорате ки аз**

1. Тавба/ 24.

Мавонези шинохт; Дунёгарой

касодаш метарсед ва хонаҳое ки хуш медоредашон, назди шумо аз Худо ва Паёмбарш ва чиходи дар роҳаш хушояндтаранд, пас мутаваккел бошед ки Худованд кори худро биёварад; Чароки Худованд чунин гурӯҳи фосикеро ҳидоят намекунад>>!¹ (Инки баъд аз зикри дунёгароии онон фармудааст: <<Худованд чунин гурӯҳи фосикеро ҳидоят намекунад>>, ишора ба монез будани дунёгарой барои шинохт ҳақ аст; Ба ин маъно ки онон доштаҳои дунявиро бар охират тарҷех медиҳанд ва ҳамин сабаби адами ҳидояти онон ба ҳақ мешавад.) Ҳамчунон ба унвони намуна, аз бархӣ мункарони Паёмбараш хабар дода ва фармудааст: ﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهْدَىٰ مَعَكَ تَخْطِفُ مِنْ أََرْضِنَا﴾;¹ <<Ва гуфтанд: Агар бо ту аз ҳидоят табаъият кунем, аз сарзамини худ берун мешавем>>! (Монанди ҳамон марди олим ки ба бародарамон гуфт агар ҳаққонияти ин китобро ошкор кунам, минбарамро аз ман мегиранд ва обурӯямро мебаранд!) Аз инҷо доништа мешавад ки таъаллуқҳои ба дунё (яъне дилбастагӣҳо ва вобастагӣҳои ба қудрат ва сарват ва эътибор ва хонавода ва монанди он), ҳар чи бештар бошанд, шинохти ҳаққро душвортар ва ҳар чи камтар бошанд, шинохти онро осонтар мекунад ва ин воқеъияти махсус ва мучарраб аст (яъне борҳо дида ва шунида шуда ва ба таҷриба собит аст); Зеро ҳангоме ки ҳақ (барои як фард ё як ҷомеа) зухур мекунад (бо тавачҷуҳ ба инки гоҳе бар як фард ё як ҷомеа пинҳон мешавад ва сипас дар замонӣ дигар зухур мекунад ва ба истилоҳ, қабз ва баст дорад. Ҳол ҳангоме ки зухур мекунад), одатан сарватмандон барои сарвати худ ва қудратмандон барои қудрати худ ва қавмандон (яъне мутаъаллиқони ба ақвом) барои қавми худ ва шаҳирон барои шӯҳрати худ ва вобастагони (фикрӣ ва сиёсӣ) барои арбоби худ нигарон мешаванд (ки мабодо ба он зиёне бирасонад) ва бадин сон, ҳар як бо таъаллуке (ба як чиз), аз шинохти ҳақ, боз мемонанд; Чунонки Худованд (аз ин одати шум хабар дода ва) фармудааст: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾;² <<Ва дар ҳеч сарзамине, бимдиҳандае нафиристодем магар онки бархударонашон гуфтанд: Мо ба ончи барояш фиристода шудаед, кофирем>>! (Ин оянишон медиҳад ки ҳамеша бархурдорони дунё ки ба он вобастагӣ доштаанд, дар баробари ҳақ истодаанд.) Аз ин рӯ, ғолибан ғақирон (на сарватмандон), заъифон (на қудратмандон), бекасон (на қавдорон),

1. Қасос/ 57.

2. Сабъ/ 34.

Мавонеси шинохт; Дунёгарой

гумномон (на машхурон) ва озодагон (на вобастагон) ҳастанд ки ҳақкро мешиносанд ва аз он пайравӣ мекунад; Зеро ононро сарват ё қудрат ё қавм ё шӯҳрат ё арбобе нест ки нигаронашон кунад ва аз ин ҷиҳот (яъне аз ҷиҳоти молӣ ва сиёсӣ ва қавмӣ ва монанди он), табақоти поёни ҷомеа шумурда мешаванд (дар ҳоле ки ҷохилон адами ҳамроҳӣ қудратмандон ва сарватмандон ва машхурон бо ононро далили инҳирофи онон мепиндоранд! Лизо гоҳе аз мо мепурсанд ки кадом як аз бузургон даъвати устозунал Мансурро пазируфтааст?! Чун фикр мекунад ки ин муҳим аст ва нишонаи ҳаққонияти эшон маҳсуб мешавад); **Чунонки Худованд фармудааст:** **﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَاكَ إِلَّا يَنْبَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بُادِيَ الرَّأْيِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ﴾**¹ <<Бархурдороне аз қавми ӯ ки кофир шуданд гуфтанд: Мо туро ҷуз инсонӣ монанди худ намебинем ва пайравони туро ҷуз касоне ки фурумояғони содалавҳомон ҳастанд намебинем ва барои шумо фазилаате бар худ намебинем, балки шуморо дурӯғгӯён мепиндорем>> **Ва фармудааст:** **﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُ لَكَ وَاتِّبَعَكَ الْأَدْلُونَ﴾**² <<Гуфтанд: Оё ба ту имон оварем, дар ҳоле ки фурумоягон аз ту пайравӣ кардаанд?!>> **Ва фармудааст:** **﴿فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾**³ <<Пас ба Мӯсо имон наёварданд магар ҷавононе аз қавмаш бо тарсе аз фиръавн ва бархурдоронашон ки ононро шиканча кунанд>> **Ва фармудааст:** **﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾**⁴ <<Ин гуна бархӣ аз ононро бо бархӣ дигар озмудаем то бигӯянд: Оё инҳо ҳастанд ки Худованд аз миёни мо бар онон миннат ниҳодааст?! Оё Худованд ба шокирон донотар нест?!>>. Бо ин васф, ачиб нест (чун мутобиқ бо одат аст) ки вақте Ислом зухур кард, фақирони Макка онро пазируфтанд ва сарватмандони Макка онро инкор намуданд, заъифони Макка онро ёрӣ карданд ва қудратмандони Макка бо он душманӣ варзиданд, ғарибони Макка ба он пайвастанд ва қабиладорони Макка дар баробараш истоданд, гумномони Макка ба он рӯй оварданд ва машоҳири Макка аз он рӯй гирифтанд, озодағони Макка аз он пайравӣ карданд ва вобастағони Макка аз бузургонашон пайравӣ намуданд (ба унвони намуна, касоне монанди Абузар ва Билол

1 . Худ/ 27.

2 . Шуароъ/ 111.

3 . Юнус/ 83.

4 . Анъом/ 53.

Мавонегӣи шинохт; Дунёгарой

ва Аъммор ва падару модари мустазъафаш Ёсир ва Сумаяҳ ва сойири саҳобаи фақир ва ғариб ва озодаи Макка Ислом оварданд ва касоне монанди Абу Сӯфиён ва Абу Чаҳл ва Абу Лаҳаб ва сойири гарданкашони Қурайш дар баробари он истоданд); **Ҳамчунонки** (ин равияи ихтисосе ба садри Ислом ва рӯёрӯӣ имон ва ширк надошт, балки) **ба зудӣ ин равия,** **ба мусалмонон низ мунтақил шуд ва бар шинохти онон аз Ислом таъсир гузошт; Зеро онон ба дунболи султа ёфтани Умавиён** (ки ба тафсил дар бораи табаъоти ҳукумати онон сухан хоҳад фармуд), **қироъате аз Исломо ба расмият шинохтанд ки** (хоста ё нохоста) **таъмин кунандаи мановегӣи қудратмандон буд ва қироъатӣ дигар аз он ки таъмин кунандаи мановегӣи мустазъафон бударо бидъат шумурданд. Қироъати онон аз Ислом ки ба зудӣ** (дар тӯли чанд даҳа) **ақидаи аҳли суннат ва ҷамоъат эълон шуд, беш аз ҳар чиз мубтанӣ бар ақлгурезӣ** (яъне эътиқод ба адами ҳуҷҷияти ақл), **хабармеҳварӣ** (яъне эътиқод ба ҳуҷҷияти хабари воҳид ҳатто дар ақоид), **ҷабргарой** (яъне эътиқод ба маҷбур будани инсон дар баробари сарнавишт), **аҳли байтситезӣ** (яъне зиддият бо аҳли байти Паёмбар) **ва зулмпазирӣ** (яъне эътиқод ба вучуби таҳаммули зулми ҳокимони золим ва ҳурмати тағйири онҳо) **буд ки аз ҳар лиҳоз, мавриди ҳимояти табақи ҳоким қарор дошт** (чун ба нафъи онҳо тамои мешуд) **ва ҳуқуқи табақоти маҳрумо ба ҳатар меандошт.** (Бнобарин, Исломи мустазъафин, ба Исломи мустақбирин табдил шуд ва ба ҷои онки омили таҳаққуқи адолат дар ҷомеа бошад, омили бақо ва густариши зулм шуд!) **Паёмади ин рӯйкард дар қарнҳои нахустини Исломӣ, инхирофӣ бузург дар масири ҳаракати мусалмонон буд ки то ба имрӯз идома ёфта ва ононро аз Исломӣ (нахустин) дур сохтааст; То ҷое ки имрӯз бештари онон, хусусан дар кишварҳои Арабӣ** (ки иқтисодӣ комилан вобаста ба ғарб доранд), **ба масраф кунандагони бузурге табдил шудаанд ки тавлид кунандагони кофирро ба сарватҳои азим расондаанд; Сарватҳои азиме ки мустақим** (аз тариқи муъомила бо давлатҳои кофир) **ё аз тариқи молиёт** (дар мавриди муъомила бо бахши хусусӣ), **дар хидмати қудратмандони** (яъне ҳокимони) **кофир қарор мегирад, то ба пуштибонаи он, бо Ислом бичанганд ва куфро бар ҷаҳон мустақим созанд.** (Бубинед ки нигариши устоизнал Мансур чи андоза амиқ ва воқеъбинона аст ва мавозегӣи зидди истикборӣ ва зидди истеъморияшон чи андоза қавӣ аст!)

Мавонези шинохт; Дунёгарой

Ҳеч шакке нест ки имрӯз, муҳимтарин манобеъи даромади кофирон барои ҷанг бо мусалмонон, ҳуди мусалмононанд (яъне мусалмонон, худашон ҳазинаҳои сангини ҷанг бо худашонро таъмин мекунанд ва ин бисёр шармовар ва таъссуфбарангез аст); **Чароки муҳимтарин бозори фурӯши тавлидоти кофирон, кишварҳои Исломи аст ва агар мусалмонон, аз хариди тавлидоти кофирон, худдорӣ кунанд** (ва ба хариди тавлидоти худашон иктифо кунанд), **ҷарҳи иқтисоди онон** (яъне кофирон) **ба суръат аз ҳаракат боз меистад** (ва дучори рукуд ва хасоротҳои сангин ва мутаъаддид мешавад. Ин роҳкори ҳакимона ва дилсӯзонаи ин раҳбари Илоҳӣ барои рӯерӯӣ бо ҷаҳони қуфр аст). **Вале** (чи касе ба ин роҳкори ҳакимона ва дилсӯзона эътино мекунад?!) **воқеъият он аст ки** (дар шароити кунунӣ) **мусалмонон, аз хариди тавлидоти кофирон худдорӣ нахоҳанд кард; Чароки** (вобастагӣ ба кофирон дар умқи фарҳанг, сиёсат ва иқтисоди онон нуфуз карда; Бо таваҷҷуҳ ба инки) **қуввати таблиғоти кофирон барои фурӯши тавлидоташон** (ки гоҳе ба сеҳр шабоҳат пайдо мекунад) **аз як сӯ ва аз заъфи таблиғоти мусалмонон барои таъаллуқи ба охират** (ва дурӣ аз дунёгарой) **аз сӯи дигар** (ба масобеҳи ду омили бисёр муҳим ва муъассир), **илова бар фикдони истиқлоли иқтисодӣ дар кишварҳои Исломи** (бо таваҷҷуҳ ба инки тавлидоти барҳишон дар ҳадди офтоба аст ва тақрибан ҳамаи чизро аз кишварҳои ғайри мусалмон ворид мекунанд), **заминае барои ин кор, боқӣ нагузоштааст** (на инки муҳол бошад, вале дар шароити кунунӣ бениҳоят душвор аст). **Дар натиҷа, дунёгарой монанди саммӣ муҳлик, дар гӯшт ва устхони мусалмонон нуфуз карда** (киноя аз шиддати истелоъи он бар зехн ва руҳи онон) **ва ақли ононро ба сӯи марг кашондааст** (ақл ҳам ки бимирад ҳамаи инсоният бо он мемирад). **Дар ин миён, аз касоне** (яъне олимони муслехӣ) **монанди ман ки** (дилсӯзона) **савдои бозгашти ба Исломо доранд низ коре сохта нест** (ин нишон медиҳад ки устозонал Мансур ба рафъи дунёгарой аз миёни мусалмонон хушбин нест ва бо илми ба эҳтимол пойини муваффақият ва танҳо аз сари вазифа ба даъвати онон иқдом мекунад); **Чароки бештари мусалмонон, дар бухбӯҳаи дунёгароӣ худ, ба касоне монанди ман эътино намекунанд** (чунонки мо имрӯз ин пешбинии эшонро ба рӯшанӣ мушоҳида мекунем ва бе эътиноии мардум ба ин олимони муслех ва хайрхоҳ дар асри дунёгароиро мебинем) **ва ин дар ҳоле аст ки ба таври табиӣ, бозгашт ба Исломи, бидуни ҳамроҳӣ бештари мусалмонон, имкон**

Мавонези шинохт; Дунёгарой

надорад (магар онки ба таври ғайри табиӣ ва бо имдодҳои ғайбии Худованд чунин иттифоқи бияфтад ва бозгашт ба Ислом бо ҳамроҳии ақаллияти аз мусалмонон имкон ёбад).

Ҳосил онки танҳо касоне мувафак ба шинохти ҳақ ва пайравӣ аз он хоҳанд шуд ки бар хилофи чараёни ҷомеа (ки ба сӯи дунё сарозер аст), вобастагии худ ба дунёро тазйиф ва вобастагии худ ба охиратро тақвият карда бошанд.

(و السلام عليكم و رحمت الله)

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизахӯллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки мавриди
бозо

Саҳифаи феҳристи
пойгоҳ

Саҳифаи гузашта
пойгоҳ

Саҳифаи нави
телеграм пойгоҳ